

Нам'ягайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Рекламі: Адміністрація
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку: (212) 227-4125
УНІОСОЮЗ: (201) 451-2200
з Нью-Йорку: (212) 227-5250

PIK LXXXVI. Ч. 22. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ВІВТОРОК, 30-ГО СІЧНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, JANUARY 30, 1979 No. 22. VOL. LXXXVI

Резолюції про незалежність України в Трентоні

(Справа): Губернатор Брендан Бірн підписує прокламацію „Дня української незалежності“, о. Михайло Кучмак, парох української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку і д-р Мирослав Бих, голова Координаційної Ради Відділів УККА в Нью-Джерсі

Нью-Джерська газета „Стар Леджер“ з 23-го січня 1979 року помістила знімку і репортаж про відзначення Дня української незалежності в Стейтському Капітолію, Стейтському Сенаті й Асамблеї, яке відбулося 22-го січня ц. р.

Губернатор Брендан Бірн і Стейтова Легіслатура прийняли, — як подає „Стар Леджер“ — резолюції, в яких висловлена рішуча підтримка української незалежності. Прокламую-

чи „незалежну, вільну і суверенну Українську Республіку“.

Проголошуючи День української незалежності, Стейтова Легіслатура звернулася у своїй резолюції до Стейтвого Департаменту Освіти про перегляд окремих предметів і підручників, якими користуються школи та які стосуються „Советського Союзу та українського і інших поневолених народів“.

ПОМЕР КОЛИШНІЙ ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ЗСА НЕЛСОН РОКЕФЕЛЛЕР

Нью-Йорк. — Тут у п'ятницю, 26-го січня ц. р., помер на 70-му році життя колишній віцепрезидент ЗСА й довголітній губернатор стейту Нью-Йорк, Нелсон Рокефеллер. Смерть настигла наго на вечірніх годинах, коли Рокефеллер працював над скриптами у своєму приватному бюро.

Н. Рокефеллер, член однієї з найбагатших родин світу, був активним в політичному житті ЗСА понад 40 років, хоч і не сповнилася ніколи його найбільша мрія — стати президентом ЗСА. Він кандидував на цей пост у правліннях Республіканської партії в 1960, 1964 і 1968 роках, програючи, однак, до більш консервативних кандидатів — Річарда Ніксона і Беррі Голлвотера. Він був вперше обраний на губернатора Нью-Йорку в 1958-му році, перемігши тодішнього губернатора Аверелла Гаррімана, був переобраний чотири рази на цей пост. Рокефеллер зрезигнував з посту губернатора в 1973 році, бажаючи присвятити свій час приватним справам, зокрема мистецтву, будучи відомим патроном і колектором мистецьких творів. Але в 1974 році, в

наслідок Вотергейтської афери, тодішній президент Джералд Форд покликав його на пост віцепрезидента ЗСА, на якому він залишився до виборів у 1976 році. Займаючи цей пост, Н. Рокефеллер, який втілював великою популярністю серед українців та інших етнічних груп, вітав делегатів і гостей на XII Конгресі українців в Америці, який відбувся восени 1976 року. Раніше, займаючи становище губернатора стейту Нью-Йорку, Н. Рокефеллер приймав українські делегації в Олбані з нагоди відзначення Січневих Роковин, видавав прокламації та брав участь в імпрезах з цієї нагоди.

В останніх роках Рокефеллер займався мистецтвом, зокрема репродукцією вартісних мистецьких творів зі своєї великої колекції, що викликало контрверсію в мистецьких колах світу.

Н. Рокефеллер залишив п'ятеро дітей з першого подружжя та двох синів з другого. З великої родини Рокефеллерів — нащадків Джона Рокефеллера при житті залишилися два брати Нелсона Рокефеллера,

Нелсон Рокефеллер (зліва), тоді ще на становищі губернатора стейту Нью-Йорк, загощив в 1972 році на XI Конгресі українців в ЗСА. Його представили заступника головного предсідника УНСОЮЗУ Марія Душник.

Лоренс, якому 68 років, і 63-річний Дейвід, який є президентом Чейс Мангеттен Банку.

Жалібні телеграми й листи та вислови співчуття родині наспіли з усіх кінців світу. Президент Джиммі Картер, висловлюючи жалі з приводу на-

гої смерті Н. Рокефеллера, назвав його „одним із найбільших відданих державних мужів ЗСА“.

Приватні родинні похорони відбулися в поведілок, 29-го січня, а відкриті — заплановані на п'ятницю, 2-го лютого ц. р.

Офіціоз ВАКЛ про Україну і АБН

Мюнхен, Німеччина (Пресове Бюро АБН). — Офіційний орган Світової Антисовієтської Ліги (ВАКЛ) „ВАКЛ-БЮЛЕТЕНЬ“ випустив спеціальне видання з приводу XI Конференції ВАКЛ у Вашингтоні. Там поміщений обширний матеріал про визвольну боротьбу України й інших поневолених російським імперіалізмом і комунізмом народів. Основна стаття-доповідь Ярослава Стецька — прочитана на конференції — на тему „Шлях ідейної перемоги над марксизмом і більшовизмом“ розглядає комплекс ідеологічної і політичної боротьби українського й інших визвольних націоналізмів проти російського імперіалізму і комунізму, вказує на ідеї духового відродження людства, аналізує банкрутство комунізму як реакційної системи у розвитку людства. Автор зупиняється над питанням упадку Оксиденту через відступлення його від цінностей і ідеалів, які робили його сильним, розглядає проблему вічних цінностей, героїчну концепцію життя, національно-патріотичну й націоналістичну революційну ідею. Проаналізувавши американську політику людських прав, уявляє вимогу боротьби в

Україні і необхідну передумову для здійснення національної незалежної народоправної держави. Окрему увагу автор присвячує у довшому розділі своїй праці глобальній ідеологічній війні Оксиденту проти Росії і всіх варіантів більшовизму.

У відомленні про працю АБН мгр Слава Стецько присвячує увагу не лише діяльності АБН як координаційного осередку, але також його поодиноким членам — національно-визвольним організаціям поневолених народів України, Болгарії, Литви, Білорусії, Мадящини, Румунії, Словаччини, Латвії, Куби й інших.

Секція молоді АБН у Великобританії знайшла особливе відмічення завдяки своїй всебічній діяльності, як це вже згадано у відомленні про семінар молоді по лінії АБН в Елленвіллі.

Це спеціальне видання „Бюлетеня ВАКЛ“ містить ще такі праці, статті чи промови, які заслуговують на окрему увагу: промови сенаторів ЗСА Джеймса Гарна на тему „Московська мілітарна сила і американська безпека“, Джеймса МакКлюра про „Мораль у закордонній політиці“, гу-

(Закінчення на стор. 4)

Олбанська округа відзначила Січневі Роковини

Вотервліт, Н. Й. (І. Д.). — Заходом Окружного Комітету Відділів УККА Олбанської округи (Амстердам-Вотервліт-Коговс і Трой) відбулася 21-го січня 1979 року в залі Українського Клубу у Вотервліті Січнева академія. Голова Окружного Комітету, Ярослав Кушнір, відкрив її вступним словом, підкреслюючи наш зв'язок з рідним краєм, що бореться за природне право бути господарем на своїй землі у власній державі. Пластунка Н. Кушнір прочитала прокламацію нью-йоркського губернатора Ю. Керри з проголошенням українського Дня у 61-річчя Незалежності України. Хор Школи Українознавства у Вотервліті під керівництвом пластової виховниці мгр Дарії Якубович проспівав „За Україну“, „Чом, чом, чом, земле моя“, „Від синього Дону до синьх Карпат“. Учні тієї школи виконали збірну декларацію „Рідний Край“. Під-

готувала їх учителька З. Білас.

Голова СУА у Вотервліті, мгр Тетяна Дурбак прочитала доповідь про Січnevі Роковини. З'ясувавши історичні події з-перед 60 років, вона висловила погляд молодого покоління, народженого вже поза межами України, про ролі української еміграції в боротьбі українського народу за власну державність. Український нарід на рідних землях устами політв'язнів, по тюрмах і тих, що їм позначило дістатися на Захід вимагає всебічної допомоги від кожної української людини поза Україною, від кожної української організації, щоб об'єдналися для спільної всенародної акції на оборону України. Вільну українську державу будуватиме сам український нарід в Україні, згідно з його бажаннями, при співдопомозі

(Закінчення на стор. 4)

ТЕНГ РОЗПОЧАВ СВОЇ ВІДВІДИНИ ЗСА

Віцепрезидент Волтер Мондейл і Тенг Гсiao-пінг після прибуття Тенга на летище Андрюс біля Вашингтону.

Вашінгтон. — У неділю, 28-го січня, сюди прибув Тенг Гсiao-пінг, заступник прем'єра комуністичного Китаю, з яким ЗСА 1-го січня ц. р. встановили нормальні дипломатичні зв'язки. Тенга, який формально займає тільки третє з чотирьох становищ в уряді Китаю, фактично вважають найвпливовішим серед китайських лідерів, зазначаючи, що це саме він прищипив процес нав'язання кращих відносин між Пекіном і Заходом, зокрема Америкою, та до великої міри спричинив до того, що комуністичні власті почали більше наголошувати економічний розвиток країни, а децю менше виділяти політично-ідеологічні питання.

Заступник прем'єра Тенг, якого на летищі Андрюс біля Вашингтону вітали ві-

цепрезидент Волтер Мондейл і державний секретар Сайрус Весс, планує перебувати в ЗСА дев'ять днів, протягом яких нараджуватиметься з президентом Джеймсом Картером та іншими членами американського уряду, підпише ряд китайсько-американських договорів щодо поширення торгівлі, культурних, наукових та інших зв'язків, а також відвідає кілька американських міст, а саме, Атланту, Гюстона і Сіетлу. У понеділок, 29-го січня, в Білому Домі мав відбутися бенкет в честь Тенга, на який запрошено колишній президент Річард Ніксон і колишній державний секретар Генрі Кіссінджер. Власне за президенту Ніксона і зі співпрацею Кіссінджера розпочалися заходи щодо нормалізації зв'язків між ЗСА і комуністичним Китаєм. (Закінчення на стор. 4)

Картер запевняє Брежнєва, що ЗСА не продаватимуть зброї Китаєві

Вашінгтон. — Білий Дім подав до відома в четвер, 25-го січня, що президент Джиммі Картер запевняв Леоніда Брежнєва, що ЗСА не продаватимуть зброї Китайській Народній Республіці, але не мають права забороняти своїм союзникам доставляти будь-яку зброю Китаєві. У повідомленні сказано, що Брежнєв звертався до Картера листовно в справі продажу зброї КНР ще перед зустріччю президента ЗСА з лідерами Англії, Франції й Західної Німеччини на острові Гуаделупе на початку січня ц. р. та що виміна листів поміж ним і Брежнєвим була однією з головних тем наради. Тоді коли західнонімецький канцлер Гельмут Шмідт висловив застереження щодо продажу зброї Китаєві, прем'єр-міністр Джеймс Каллаган подав офіційно до відома, що Велика Британія планує доставити КНР джетові літаки типу Гаррієра в рамках торговельного договору на суму 1.2 мільярдів доларів.

Після зустрічі на острові Гуаделупе президент Картер поновно запевняв Брежнєва, що ЗСА не доставлятимуть зброї Китаєві, додаючи, за порадою асистентів в справах крайової безпеки, що інші держави мають „суверенне право“ продавати зброю, так як і Пекін має „суверенне право“ її купувати.

Речники Білого Дому підтверджують „глибоке заглиблення“ Кремля встановленням дипломатичних зв'язків поміж Вашингтоном і Пекіном та можливістю виникнення КНР модерної зброєю. Вони вказують на шойно опублікований звіт, в якому стверджується, на підставі позначки експертів Департаменту оборони і Центральної Розвідки Служби, що СССР збільшив свої війська вздовж 5,000-мильового кордону з Китаєм з 400,000 вояків у 1969 році до 650,000 у 1978 році. Натомість у Східній Європі совіти збільшили свої війська тільки на 30,000 до загального числа 590,000 вояків, більшість з яких перебувають у Східній Німеччині. Але аналітики Пентагону звертають увагу на факт, що хоча совітські війська не збільшилися аж надто чисельно у Східній Європі, то їх якісне вивіювання значно краще під цю пору. В загальному совітське військо зросло за останні десяти років з 3.7 мільйона вояків до 4.2 мільйона.

Папа Іван Павло II відкрив конференцію єпископів у Мехіко

Пуебля, Мехіко. — Після коротких відвідин Домініканської Республіки, де його вітали великі маси народу, Папа Іван Павло II у п'ятницю, 26-го січня, прибув до Мехіко, а в суботу в місцевості Пуебля відкрив третю з чотирьох конференцій єпископів Латинської Америки, яка триватиме до 13-го лютого. Папу Івана Павла, колишнього кардинала Кароля Войтилу, архієпископа Кракова, в Мехіко теж вітали великі маси народу. У самому Мехіко Сіті понад мільйон осіб зустрічало Вселенський Архієпископ. У неділю, 28-го січня, Папа Іван Павло II заявив учасникам конференції єпископів, що хоча Католицька Церква повинна займати становище відносно соціальної, економічної, політичної чи будь-якої іншої несправедливості в світі, то підкреслив, що єпископи та священники не можуть зай-

Папа Іван Павло II

Закінчився перепис населення в СССР

Москва. — У середу, 24-го січня ц. р. закінчився перепис населення в СССР. Його перебрало 900,000 урядовців. Останньою совітською переписом населення відбувався перепис в січні 1970 року, що в цьому місяці населення в СССР найменше мігрує. Однак, в деяких недосягнутих районах (Камчатка, Якутія, то-

що) перепис переведено раніше, а в січні подають лише оцінки.

Москва дуже турбується сильним зменшенням природного приросту населення, зокрема європейського. У 1970 році передбачувалося, що в 2000 році СССР буде мати 350 мільйонів мешканців. Але децю пізніше совітські демографи мусіли зменшити ці передбачення і тепер уявляється, що в 2000 році СССР буде мати лише 320 мільйонів мешканців (річний приріст між 2.2 до 2.4 мільйонів). Тому тепер усі нетерпеливо чекають перших результатів перепису.

ПОМЕРЛА СВ. П. ЗЕНОВІЯ ЧИРОВСЬКА

Мейпелвуд, Н. Дж. — В неділю, 28-го січня 1979 р. у вечірніх годинах тут померла на 82-му році життя поета жінки і довгий недужої св. п. Зеновія Чировська, мама проф. Миколи Чировського. Панахида буде відправлена у вівторок, 30-го січня ц. р. о год. 8-й вечора у похоронному заведенні Литвин і Литвин при 801 Спрінгфілд есенно в Ірвінгтоні, а похоронні відправи розпочнуться в середу, 31-го січня о год. 9:30 рано.

Підписання прокламації „Дня Української Незалежності“ в Коннектикаті

В часі церемонії підписання стоять зліва: Володимир Найдук — представник Відділу УККА, Вілімантик, Ярослав Гура — секретар Відділу УККА Бріджпорт, д-р Осип Теслюк — представник Відділу УККА Гартфорд, д-р Михайло Снігурович — голова Відділу УККА Нью-Гевен, Василь Пелешук — голова Відділу УККА Бріджпорт і Іван Гулич — голова Відділу УККА Кольчестер, що є разом і головою Координаційної Ради Відділів УККА на стейт Коннектикат. Підписує прокламацію „Дня Незалежності“ Елла Грассо, губернатор стейту Коннектикат. Акт підписання прокламації Незалежності відбувся в середу, 17-го січня 1979 р. у стейтвмі Капітолії столиці стейту Гартфорд.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Колеснік, Володимир Косік, Володимир Левченко, (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії), Зенон Снідлик, Василь Тершаковський, Євген Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАО \$5.00 в рік. За кожну зміну адреси — 25 ц. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Москва і ситуація в Ірані

Московська „Правда“ з 21 січня ц. р. помістила статтю, в якій говориться, що судба шаха Ірану повинна бути пересторогою для тих, хто співпрацює з ЗСА в реалізації їх світової політики. Дійсно, ЗСА перестали підтримувати шаха з хвилиною, коли виявилось, що він втратив підтримку серед іранського населення, котре у великій мірі заявило її останньому шахському Аятоллаху Хомейні і його мұдлам.

Москва, яка до цього часу була в цьому питанні досить обережною, намагається тепер використати ситуацію в Ірані на свій лад і на свою користь. Робить вона це тим більше радо, що іранські мұдлаи останнього перетворилися в революціонерів, додаючи до вчення Корану дещо з науки Маркса. Тегранський Аятоллах Телегані заявив кореспонденту французької газети „Le Figaro“ (з 19 січня): „У площині філософській ми не згодні з марксистами, але щодо соціальних і політичних питань — ми згодні з ними“.

Та в Ірані ще нічого не перерішено і ніхто не знає, як можуть розвинути події. Москові залежати на тому, щоб ці події не відбилися відомою у мусульманських країнах СССР, та щоб одночасно витіснити ЗСА з цієї частини світу. Голосні маніфестації в користь Хомейні не дають задоволення про можливість позитивної і остаточної розв'язки кризи, бо вже тепер назріває опозиція до його проєкту „мусульманської республіки“ і до політики комуністичної партії Тудег. Ні Хомейні, ні його союзники з Національного Фронту досі не з'ясували своєї економічної програми, і якщо вони її не мають, Іран так скоро не вийде з економічних і політичних труднощів, в які він опав.

Із різних причин, в тому і через підтримку шахові, під час останніх подій в Ірані виявилися сильні антиамериканські почування, які Москва напевно намагається „каналізувати“, тобто спрямовувати їх у бажаному напрямку. Це теж помітно із статті в „Правді“. В ній засуджується шаха, але одночасно виявляється несподіваність американської політики. В ній також оскаржується ціла американська політика на Близькому Сході, де, через втрату позицій в Ірані, ЗСА змушені „гарячково“ шукати іншої опори „для стратегічних і економічних інтересів американського імперіалізму в зоні, звідки капіталістичний світ отримує половину потрібної йому нафти“.

Деякі політичні обсерватори вважають, що ЗСА ще не втратили своїх позицій в Ірані. Але в зв'язку із статтею в „Правді“ шікаємо те, що в загані проти позицій і впливів ЗСА Москва виразно бореться проти „американського імперіалізму“, тоді як політичні кола Заходу якось не завжди добачують російський імперіалізм у світі, а зокрема в СССР, а всюди називають його „советським імперіалізмом“.

Садат обвинувачує Москву в інтригах

Хартум, Судан. — Президент Егіпту Анвар ель-Садат, виступаючи тут в суботу, 20-го січня, під час спільної сесії суданського й егіпетського парламентів, обвинувачує Москву в інтригах на Близькому Сході, які є причиною різних заворушень і конфліктів в цій частині світу.

„Ми є на сторожі й дамо відсіч цим затіям Москви, не шукаючи допомоги в ЗСА“, — заявив Садат, пригадуючи, що і Єгипет і Судан мали „погані досвід“ у відносинах з СССР.

Садат різнож відбудує наразі з президентом Судану Гафаром аль-Неміреї в справі з'єднання цих обидвох держав, уряди і парламенти яких перевіряють можливість і плани такого з'єднання вже в недалекому майбутньому.

М. Стиранка

ПРИНЦИПІАЛЬНІ ЧИ ТАКТИЧНІ РІЗНИЦІ

У зв'язку з публікацією двох становищ щодо проблем української політики — принципів української зовнішньої та внутрішньої політики Уряду УНР і рев. ОУН під керівництвом Я. Стецька з одного боку, та Становища Українського Демократичного Руху — з другого боку — розгорнулася на сторінках деякої частини нашої преси на чужині широка й часом палка дискусія на ці теми.

Тим часом, прочитавши уважно обидві декларації, безумовно можна прийти до висновку, що розходження між двома становищами не мають принципового характеру, а тільки тактичний. В принципі і одна і друга сторона заступають погляд, що нашою незмінною метою є самостійна українська держава. В принципі і ті й ті не заперечують незмінності такої чи іншої тактики боротьби. Засаднича різниця лежить в тому, що в Принципах Уряду УНР та ОУНр висунуто твердження, що свою ціль можемо досягнути тільки революційними методами боротьби, а в Становищі УДР хоч і не заперечується потреби методів революційної боротьби, то вважається їх за сучасних політичних умов в СССР неможливими для застосування, а то й шкідливими. Крім того в Становищі УДР мовиться про те, що рух спротиву в Україні є сьогодні тим фактором, який має вирішувати, яку тактику боротьби слід застосовувати, а не ми емігранти. Наше ж завдання є ім допомогати, підтримувати, а не накидати методів боротьби. В той же час у Принципах Уряду УНР і ОУНр прийнято засаду, що методи боротьби, які стосуються в Україні є по суті революційні, отже революційна тактика є єдиною можливою.

І коли б в тому напрямі розгорнулася була дискусія пов'язана з проблемами, порушеними в обох становищах — додамо речеву й аргументовану дискусію — її можна було б прийняти як позитивне явище. На жаль, у зв'язку з сучасними розходженнями поглядів щодо політичної консолідації на еміграції й зокрема подіями, що розгорнулися докола ДЦ УНР, дискусія обох становищ зійшла, на нашу думку, на манівці та набрала позначок особистих розправ.

Чимало людей, які висловлюють у цій справі свої думки, почали ділити українську еміграцію на два принципово протилежні собі табори, з одного боку ніби „самостійницький табір“, а з другого „опортуністичний“. Інакше кажучи, дискусія перетяє бути дискусією, а гарячим спором чи навіть сваркою з метою довести свої самостійницькі позиції й пришити противникові (який нещодавно ще був у тому ж самому політичному середовищі) опортунізм і брак патріотизму.

Тим часом, як уже було сказано, немає жадних підстав ділити нашу еміграцію на два протилежні собі табори. Різниця щодо політичної тактики — а в нас тільки такі різниці існують, — не мають засадничого, принципового характеру. Такі різниці могли б бути тоді, коли б, наприклад, (подібно як це було в роках українзації), існувала можливість справді легально-еволюційних змін в Україні. Проте ми прекрасного знаємо, в якому напрямі скерована сучасна національна політика СССР. Це імперіально-російська політика, що під прикриттям соціалістичних та інтернаціональних гасел прагне ліквідації всіх неросійських націй й створення ніби союветського народу, очевидно на базі російської мови та культури.

У зв'язку з тим ніхто з українських патріотів на еміграції (і думаємо, українських патріотів в Україні) не має жодних ілюзій щодо можливостей якихось еволюційних змін в СССР в користь української справи. Проте відомо також, що українські патріоти на нашій батьківщині, беручи до уваги сучасні можливості, стосують тактику легальної боротьби, використовують суперечності між теорією і практикою національної політики Москви для оборони прав українського народу, для боротьби з русифікацією. В умовах союветського тоталітаризму і скерування усіх заходів на національний геноцид — це є своєрідні революційні чини, бо ж за існують в Україні самі умови для легальної вимоги членів руху опору в Україні саджаються на довготривалі ув'язнення. Існує отже серед нас на еміграції погляд, що саме цю боротьбу в Україні слід нам підтримувати і їй допомогати.

Чи це є вже опортунізм, зреченням з ідеалів самостійності, як дехто в риторичному запалі пише? Опортунізмом можна б назвати тільки погляд, поширюваний деякими людьми, які закликають емігрантів зрештис своїх самостійницьких прагнень, заявити свою лояльність до союветського режиму і на тій базі домагатися національних полекш. У зв'язку з сучасним загостренням китайсько-союветського конфлікту такі „реалісти“ почали інспірувати думку, що поступки Москви в національному питанні можливі були б тоді, коли б українська еміграція заявила по боці СССР на випадок війни.

(Закінчення на стор. 4)

Панас Феденко

ПРАЦЯ З ІСТОРІЇ РЕВОЛЮЦІЇ І РОСІЙСЬКОЇ АРМІЇ

(М. Френкін: Русская армия и революция. (1917-1918). Видання „Логос“, Мюнхен, 1978 р., стор. 749, з картами).

Автор М. С. Френкін — історик. Народився у Баку, на Кавказі, студіював у Москві і деякий час діяв в Україні. Він ледве пережив довгі роки заслання в таборах „Гулагу“. Тому 5 років пошастило йому вибратися із держави, де (згідно з союветським гимном), „вільно дихає людина“. Тепер професор Френкін викладає в університеті Єрусалиму. Як історик проф. Френкін мав доступ до архівів Союветського Союзу, недоступних звичайному смертному. Ці матеріали він використав у своїй капітальній книзі поряд із обширною літературою та пресою, що відносяться до його теми.

Працю свою проф. Френкін розділив на 7 глав. У вступі автор зазначає, що він поставив собі завдання „Показати рішальну роль російської армії в здійсненні і в ході Великої Лютневої Революції та більшовицького перевороту“.

Ще й досі комуністична „партійна наука“ повторює легенду, неначе захоплення влади більшовиками в листопаді 1917 року („Жовтнева революція“) було ділом „пролетаріату“. Цю вигадку союветської історіографії легко розбиває проф. Френкін цитатами з документів 1917-1918 років: адже й ліквідація царського режиму в лютому 1917 року і повстання проти Тимчасового Уряду в кінці жовтня того самого року були ділом полків армії, що знаходилися у той час у Петрограді. Автор книги цитує не тільки матеріал, взятий із численних архівів Союветського Союзу, але дає також свідчення учасників революційних подій 1917-1918 років і цим способом розкриває фальшування „партійної науки“, що заправляла під диктаторство Сталіна і досі діє в СССР.

Френкін наводить слова Л. Троцького, який писав, що більшовицька партія тому могла захопити владу в Петробурзі, що зловбула вплив на „розбиті мною-мільйонів селянську армію“. Френкін розбиває комуністичну легенду, неначе захоплення влади партією Леніна в жовтні 1917 року було історично немислим, продиктоване законами історії, що їх здійснили більшовики. Проти цього Френкін цитує слова із листів Леніна до ЦК більшовицької партії в жовтні 1917 року (тоді Ленін перебував у шатрі за Петроградом, щоб не бути арештованим). Ленін заохочував партійців до негайного повстання проти Тимчасового Уряду, бо без

того доведеться „втратити все“. До цього приходиться й слова Троцького: „Коли б більшовики не захопили влади в жовтні листопаді, то вони, по всьому, не взяли б її зовсім“.

(Закінчення на стор. 4)

Марта Зелик

МІЙ ДІДУНЬО — „СВ. МИКОЛАЙ“

(У 85-річчя д-ра В. Палідворя)

„Чи твій дідо — святий Миколай? — це питання поставлено мені, коли я мала шість років. Щодня, коли мій дідуно приходив до мене під школу, його кишені, шкереги виповнені цукорками, шоколадами, лизкаками випоріжкованими, переходячи в руки моїх нетерпеливих товаришок. Вони ставали тісним колом докола нас двоє і всі разом вигукували: „Я хочу червоний лизак! А я — в зелений! Чи є ще шоколадка?“. Мій дідуно кожному дівчинку гладив по голові, всміхався та жартовливо роздавав солодощі, аж доки вони всі не зникли. А я тоді стояла така горда з того дідуна, що й задоволення, що в мене багато товаришок. Аж кілька років пізніше я зрозуміла причину моєї популярності. Все із-за цукерки! А, коли повернувшись до питання, чи мій дідуно святий Миколай, можу відповісти, що ні. Та ж як вони можуть шось таке питатися. Св. Миколай має довгу білу бороду і приносить дарунки під подушку, а не роздає цукерки на вулиці. А врешті — найбільш переконливе: св. Миколай робить чула, а я ще не бачила, щоб мій дідуно Василь зробив навіть одне малесеньке чудо.“

Але, чи це не... „чудо“, що, тоді, коли я була маленькою, то спокійно і навіть добровільно ходила до школи? Та ж, як і всі інші діти зовсім не рвалася йти до школи. Однак, спокійно туди ходила без ніяких протестів, як це робили мої товаришки, без маминого крику, без татових намовлювань і обіцянок. Як це так? Справа

зв'язана проста. Мій дідо Василь щодня водив мене і мою товаришку й до школи. Взявши нас за руку, він цілу дорогу забавляв веселими оповіданнями зі своїх молодих літ. І на протязі 20-ох хвилин ми всі троє безперервно сміялися. І мені найбільше подобалося, коли дідуно нам розповідав про свою кар'єру на сцені, а зокрема, як це він виступав в ролі дівчат. Його опис себе в спідниці, в хустці, наслідування дівочого голосу, нас так розсмішувало, що тільки ми прихилили до школи не надуті і напівзаспані, а вже наші товаришки. А вже найбільше ми сміялися, коли дідуно розповідав, як то він раз на сцені грав роллю дівчини і свої штани не скинув, злегка тільки підкотив їх під спідницю. Під час дії, на превелике горе, штани почали розкошуватися. На залі вибухнув сміх, а з-поза куліс пролунав голос: „Василью! Підкоти штани!“

Нам також ніколи не змудилося слухати про дідову величезну пригоду, як це то він, ще малим хлопчиком, дістав нову шапку, і вийшовши на двір бавився, дуже її забурнув. А тут прийшов час іти на Великодню Службу Богу — „чистим на душі і на тілі“. Коли дідуно приходив до дому, його тато, так розсердився побачивши свого замурзаного сина, що вхопив першу річ під рукою, а це була дерев'яна ложка, і почав дідуно нею бити.

Кожне його оповідання супроводжувало смішні вирази обличчя, жести, зміни голосу — справжній театр. (Закінчення на стор. 3)

З МИСТЕЦЬКОЇ ХРОНІКИ

НЕБУВАЛЬЩИНА

Цим разом ОМУА в Нью Йорку у своїй мистецькій галерії — 1362 сьєноу — улаштувало небувалу серед нас мистецьку виставку творів Христі Янчинин. Виставка триває від 14-го до 28-го січня ц. р. Знаємо, що вона є різьбарка в дереві, відважна формою і висловом. Але, що вона сягає по лаври в ультра-модерністичному напрямі конструктивного мистецтва, — це такі несподіванки. Матеріал, який і в якому оруді, вельми простий: прозорий, білий пластик. У Христі Янчинин є — як вона сама пояснює — і прямокутна перестанова квадратів, і серія реконструкцій праць, і конструктивні усі ті діалогічно зігнані площі, ті червоні й сині різьки, що оживають і зв'язують композиційно біліну, надають її творам їх розуміння й естетику. А —

Михайло Островецька

В. С-ж

ЗАВЖДИ НЕЗЛАМНИЙ

(У 80-річчя д-ра Володимира Горбового)

[2]

25 років ув'язнення без судового процесу

Московсько-більшовицький режим також не мав найменших підстав поставити д-ра Горбового перед своїм судом, бо він ніколи в житті не вчинив нічого, що носило б позначки якоїнебудь незаконної дії, навіть у світлі союветського кримінального закону. Три роки тримали д-ра Горбового під слідством у Києві, але він тримався добре, хоч його також сильно били; коли доводилося допити не виявили ніякого „злочину“, тоталітарно-польське держава рішила розправитися з д-ром Горбовим нечужими у світі польськими методами. Справу передали так званий „трійку ОСО“ (особове совещание) 2), яка без жадного судового процесу, позачочно, засудила д-ра Горбового, адміністративним порядком, на найвищий термін ув'язнення в концетраційних таборах; почалася 25-річна мартирологія цієї благородної людини з підірвання в тюрмах здоров'ям, але з незламним характером і сильною волею.

Впродовж майже двох десятиріч про долю д-ра Горбового не було ніяких вісток; шойно в листопаді 1967 року, коли на Заході появилася відома праця Вячеслава Чорновола „Лихо з розуму“, з неї світ довідався ось шово.

В системі Дубравлагу відбував 19-й рік громадянщин СССР — Володимир Горбовий — засуджений в 1947 році як таким некомпетентним з правової точки погляду органом, як ОСО (особове совещание). Як відомо, всі особи, що були засуджені ОСО, давно реабілітовані, а саме ОСО розв'язане й його діяльність осуд-

жена. Однак, громадянин СССР В. Горбовий, який ніколи до свого засуду не жив у Сов. Союзі, знаходиться під караулом не відомо за чий гриху Присуду ОСО не можна рахувати правдою дійсним — він бо зовсім безпідставний. За що ж тоді людина гине в тюрмі 19 років?

Живучи в польській республіці, Горбовий захищав у 1934 р. на процесі Перашког підсудного Бандеру. Та хіба ж це злочин? І чи є в цьому прецеденс зради батьківщини? Яку батьківщину він зрадив? Та чи й зрадив? Хіба ж польський горожанин, що жив в Польщі, міг себе почувати горожанином СССР? (сторінка 327-328 цитованої праці).

Чергові відомості про д-ра В. Горбового появилася в рр. 1968-69 в агломовній канадській газеті „Торонто Телеграм“, зокрема цінною була стаття Пітера Вортінгтона п. н. „Ув'язнення, але по давньому страшний для червоних“, яка була надрукована в жовтні 1969 року. В цій статті журналіст Вортінгтон використав першоджерельні інформації, які отримав від британського вчителя Джералда Брука, котрий відслідкував чотири роки в союветських таборах, частинно разом з д-ром Горбовим, і згодом виніс рішення за засуджених англійським судом союветських шпигунів (подржувачі) Крогерів.

З розповіді вчителя Брука виявляється, що д-ра Горбового, як „бездержавного“ якийсь час тримали в таборах призначених для чужинців з метою ізолювати його від інших в'язнів — українців, побоюючись, що він може для них стати живим прикладом стійкості і впертості. Брук розповів Вортінгтону доволі точно про життєвий шлях д-ра Горбового підкреслюючи, що під морально-етичним оглядом він є людиною-гігантом, яку кожний мусить пошанувати і поважати; за словами Брука навіть деякі особи з таборової адміністрації виявляли дискретно пошану перед тим живим символом гідності і мужності.

У статті є також згадка про те, що канадські та американські адвокати протестували перед союветським урядом проти нелегального і несправедливого ув'язнення д-ра Горбового, і що відома установа „Міжнародна Амнестія“ старалася про його звільнення, на жаль, безуспіш-

но сам д-р Горбовий звертався до Комісії Прав Людини при Об'єднаних Націях, але і ця велика установа залишилася глухою і німою на його заклики з ув'язнення.

Нарешті на волі — але який?!

Не зважаючи ні на т. зв. „лібералізацію“ союветського режиму по смерті Сталіна (в яку багато наївних людей вірило), ані на пусто-порожні фрази про „поворот до соціалістичної законності“ в часах Хрушова (якої в СССР ніколи не було), д-ру Горбовому довелося „випити чашу горя до дна“ і відслідити в незаконному ув'язненні повних 25 років, до останнього дня!

Шойно з початком серпня 1972 року його звільнено і дозволено повернутися до рідного місця Долини, де він мусів — маючи 74 роки — розпочинати нове життя. В Долині д-р Горбовий мав перед собою власну хату, яку колись залишив в бездоглядному стані, а тепер застав у занедбанні; стіни похилилися мов у землю, дах повигнувся, а все хатнє устаткування безслідно пропало.

У цій хаті проживав братанок і похресник д-ра Горбового, Тарас Іванович, якому дружина д-ра Горбового в часах війни дозволила в ній замешкати під умовою, що він буде втримувати хату в придатному до замешкання стані та що з неї вибереться по повероті власника; тепер той же сам власник мусів приміститися в одній неадекватній, вогкій кімнаті.

Не маючи ніякої пенсії, ані хоч би мінімальної суспільної допомоги (хоч рахувався інвалідом II-го групи) д-р Горбовий часто не доідав, а то й голодував; мабуть чинники, які переслідували його впродовж чверть століття розраховували на його швидку смерть з голоду. Нарешті після трьох років напелеглих старань, у 1975 році, місцеве сільрада признала д-ру Горбовому наділ землі розміром 0,60 гектара, але одночасно ця сама влада в тому самому часі дозволила Тарасові будувати на цій ділянці для себе хату і господарський споруди.

Не зважаючи на всі матеріальні злидні д-р Горбовий зберіг погуду духа і життєву рівновагу та надзвичайну вільність, може завдяки тому, що він тепер міг віддихнути цілющим карпатським повітрям і вслухува-

тися в могутній шум карпатських лісів; в міру того як на це дозволяла йому зламана нога, ослаблене химерне серце і високий тиск крові, він працював фізично на приділеному йому куснику землі вирощуючи деякі необхідні для прожитку продукти.

„Та не довго сонце гріло — запекло, почервоніло і рай запалило...“ писав колись наш великий Кобзар. Хоча злиденне життя д-ра Горбового на т. зв. волі не можна було вважати нормальним, то й це життя почали йому затрувувати люди з кастрованою моральністю, між якими опинився і нікчемний братанок д-ра Горбового, згадуваний Тарас Іванович. Вночі з 4-го на 5-го травня 1976 року цей негідник підняв руку на свого дядька — вдарив його палицею по голові, наказав забиратися з хати та, скопивши з одвірка набійницю з набоями, подався до комори, де висіла його рушниця, і погрожував що його уб'є. Прийшлося д-ру Горбовому спасати життя і таки в нічній білизні шукати пристановища у сусідів.

Характеристично, що органи громадської безпеки, повідомленні зараз наступного дня про цей хуліганський напад, не притягнули Тараса до судово-карної відповідальності, а місцевий виконавчий комітет, який також справою зацікавився, по суті її не вирішив і Тараса навіть не скривав.

Після 38-ох днів скитання між добрими людьми д-р Горбовий повернувся до своєї хати, де, забезпечивши двері своїм кімнати залізними засувками, коротав свої дні в постійному страху, що його братанок може знова колинебудь на нього напасти і довершити душогубство. Переживши ще два місяці в таких жахливих обставинах, які навіть в молодолі, здорової людини можуть спричинити нервовий розстрій, він у листопаді 1976 року остаточно покинув свою хату і переїхав жити в комірце.

(Закінчення на стор. 4)

2) „Трійка ОСО“ — це нез'явані ніякими законами поліційні суди, які діяли в СССР від 1928 аж до 1953 рр., як органи масового терору. До 1936 р. „мали право“ засуджувати на не більше як 5 років концетраційних таборів, але в роках 1947-1953 масово засуджували на 10, 15 і 25 літ, зокрема українців зі західних земель України, де діяла УПА. Гл. також гасло „Особливі наради“ в Енцикл. Українознавства том 5 ст. 1896.

МІЙ ДІДУНЬО — ...

(Закінчення зі стор. 2)

Ділові оповідання — це шкільні роки не такі були... жувались тільки до пере-
одна річ, яка мене вран- страшний. І чи це не чудо?! живань з моїх дитячих літ.
ці підводила з постелі і Однак ці дивні події — Вони навіть і нині діють-
завдяки йому ті перші мої нібито чуда — не обме- ся.

ПОВІДОМЛЕННЯ Й ПОДЯКА

ДИРЕКЦІЯ СХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ім. ВЯЧЕСЛАВА ЛИПІНСЬКОГО

подає до загального відомо і висловлює подяку всім Меценатам, Членам-Фундаторам і Добродіям-Прихильникам, які в 1978 році склали свої дари на цілі Інституту (в американських доларах):

	в 1978 р.	раніше	декля- ровано
1. С. і Т. Душенко (Бюффало)	7,000.00	1,022.00	3,000.00
2. М. Гадзінський (Рочестер), у пам'яті своєї Сестри бл. п. Татяни Ріджвей	5,600.00	1,010.00	5,600.00
3. Д. і Е. Ільчишин (Вінніпег)	5,203.00	899.20	
4. Й. А. і Я. Біловус (Детройт)	5,000.00		
5. Й. М. Печенюк (Ванкувер)	2,000.00		
6. Кіш С. Г. Д. Вінніпег	1,663.39		
7. Б. і Н. Коваль (Річмонд Гіл)	1,100.00	900.00	
8. В. Семець (Голівуд)	1,000.00		
9. В. Засадний (Чикаго)	1,000.00	1,310.00	
10. Е. і К. Зиблікевич (Філадельфія)	1,000.00	1,196.00	
11. В. Ірха (Чикаго)	1,000.00		
12. В. Кострубак (Філадельфія)	1,000.00	1,250.00	
13. В. Лотоцький (Філадельфія)	1,000.00	2,619.00	
14. М. Мельникович (Туссон)	1,000.00	10,000.00	
15. Т-во Приятелів Гетм. Руху (Детройт)	1,000.00		
16. К. Трохименко (Філадельфія)	1,000.00		
17. А. Гордінський (Ірвінгтон)	814.00	326.00	1,000.00
18. О. Біланюк (Філадельфія)	500.00	100.00	
19. М. і І. Коць (Монтклер)	500.00	500.00	
20. Українська Шадниця (Філадельфія)	500.00		
21. Замість квітів на могилу бл. п. д-ра ІЛЛІ КАРАПІНКИ (Ньюарк): по 100.00 дол. — А. Гордінський, О. Карапінка і Ю. Карапінка; по 50.00 дол. — Відд 14 УГОА і Т. Станько; по 20.00 дол. — В. Манько і Л. Савойка; по 15.00 дол. — Т. і О. Пар; по 10.00 дол. — 1 Небелюк.			
Разом:	465.00		
22. Замість квітів на могилу бл. п. д-ра О. НАКОНЕЧНОГО (Детройт): по 50.00 дол. — Б. Ухач і Б. Федорак; по 25.00 дол. — Е. Кульчицький і Б. Чубатий; по 20.00 дол. — Р. Марчак; по 10.00 дол. — Б. Гривняк, В. Качинський, В. Ременюк, Й. Біловус і 9 осіб по 5.00 дол.			
Разом:	255.00		
23. Замість квітів на могилу бл. п. д-ра О. СЕМЕНЕНКА (Бруклін): Р. Сочинський — 100.00 дол. А. і О. Воронін — 30.00 дол., М. Душник — 25.00 дол.			
Разом:	155.00		
24. І. Бичинський (Джерзі Сіті) — (М. Коць)	150.00		
25. С. Бриндзей (Філадельфія)	100.00		
26. о. П. Липин (Честер)	100.00		
27. Р. Семків (Детройт)	100.00		

У підсумках: \$ 40,205.39 \$ 21,132.20 \$ 9,600.00

Цей список охоплює індивідуальні і збірні дари вище сто доларів. Названі дари за 1978 рік мають, як звичайно, різне призначення, в значній більшості однаке призначення вони даруються на купівлю нового, більшого дому Інституту і на фіндування в ньому однієї (чи більше) кімнати їхнього імені. Деякі дари призначені на видавничий фонд, зокрема на фіндування одного чи більше томів, головню публікації особистого архіву Гетьмана Павла Скоропадського. Першість між дароносцями-меценатами на видавничий фонд Інституту належала і належить досі Дмитрові Микитюкові (Вінніпег), який уфундував 4 томи видавничого проєкту письменницької спадщини та архіву Вячеслава Липинського коштом 36,000.00 ам. доларів. Першуню у фіндуванні кімнат в будучому новому домі Інституту є досі проф. Микола Гадзінський (Рочестер) в сумі 11,200.00 доларів (5,600.00 декларованих).

Дякуючи всім Вельмидостойним Дароносцям за їхню прихильність та жертвенність у 1978 і попередніх роках — просимо охочих скріпити матеріальну базу нашого Інституту, надсилати ласкаві дари на адресу:

East European Research Institute, Inc. 1204 W. Lindley Ave. Philadelphia, Pa. 19141. U.S.A.

Філадельфія, в січні 1979 р.

Дирекція
Східно-Європейського Дослідного Інституту
ім. Вячеслава Липинського

У мого дідуна якась... тасмична сила, бо кожного дня він приходив до нас із закупів з різними добрими — чи то яблуками, тіт-течками, чи навіть кабаном-самом. Але це ще не все, бож коли ми хочемо дідунові за це все звернути гроші, він все твердить, що ці речі „роздавали задармо“! Цікаве явище — бож коли ми йдемо до м'ясарні, до пекарні, як до різних інших крамниць, нам ніхто нічого „задармо“ не дає, всі від нас вимагають грошей.

У хаті в мого дідуна заховані різні скарби. І коли нам щонебудь потрібно, ми там йдемо і завжди дістаємо побажану річ. Тільки згадати дідунові, що мені потрібно статтю про „Роліо Шевченка в Кирило-Методіївськ Братстві“, в цій же хвилині з'являється старий, запершений альманах УНСО-у з 51-го року, а в ньому точно те, за чим я шукала. Дідуно теж в безконечність нам доставляє папір, олівці, стругалки, поштові значки, конверти — всього, чого нам тільки забажається.

Дивлячись сьогодні, з відлалі 15-ох років, на ці всі мої переживання пов'язані з моїм дідуном Василем, на поставлене мені колись питання — чи мій дідуно є святим Миколаєм, вже я не змогла б так швидко відповісти — „ні“. Вправді мій дідуно не має довгої білої бороди, ані не приносить під подушку дарунки, але довкола його особи діються різні дивні і цікаві речі, можна б сказати — „чуда“. І мені приходило на думку: а може він — це такий, трохи інший, земний св. Миколай?..

Гоголів „Сорочинський Ярмарок“ у „соцреалістичному“ оформленні

У село Великі Сорочинці на Полтавщині, де народився Микола Гоголь, — щороку прибуває майже сто тисяч людей і то „не волами, а власними „Жигулями“, „Волгами“, мотоциклами — інформувати кийський журнал „Радянська жінка“. Відзначаючи тут кожного серпня свято Серпа і Молота, приїждять сюди звідусіль люди —

поторгувати, підвести „трудові підсумки“, укласти плани на майбутнє, а й поміж усім відзначити гоголівський „Сорочинський ярмарок“. І оживають „гоголівські герої“ — у мальовничих свитках, красивих вишиванках ходять поміж ралів, припрошують покупців до полтавських галушок, смачних пампушок, червонобоких яблук.

У ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Дорогого ТАТА І ДІДУНА

бл. п. проф. д-ра МИХАЙЛА

ТА
В П'ЯТНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Дорогої МАМИ І БАБУНІ

бл. п. ОЛЕНИ

ТЕРШАКІВЦІВ

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
І ПАНАХИДАв суботу, 3 лютого 1979 р., о год. 8 ранку
в Українській Католицькій Церкві
в Маямі, Флориди.Будемо вдячні за молитви в цей день за наших
Дорогих, яких ми згадуємо з пошаною та пієтизмом.При цій нагоді, дякуємо всім тим Знайомим і
Приятелям, що висловили нам співчуття усно, теле-
фонічно чи письменно, за їх Служби Божі та по-
жертви, які ми згадуємо зі зворушенням і вдячністю.Вшановуючи пам'яті наших Дорогих Покійних,
складаємо 100.00 доларів
на Наукове Т-во ім. Шевченка.ЮРІЙ А. — син з дружиною
МИРОСЛАВОЮ і синами — ЮРІЕМ
РОМАНІМ І АНДРІЄМ МИХАЙЛОМДілимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що 25-го січня 1979 р., з Волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність,
наша Найдорожча

МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ, СЕСТРА, БРАТАНИЦЯ, ТЕТА та КУЗИНКА

бл. п.

МАРІЯ з ХМАРНИХ
КУЗІВ

нар. 26-го січня 1907 р. в Яричові Новому, Україна.

ПАРАСТАС в суботу, 27-го січня 1979 р., о год. 8-й веч.
ПАНАХИДА в неділю, 28-го січня 1979 р., о год. 7:30 веч. в похоронному
заведенні І. Сенько Гемстед, 89 Пенінсула Блард, Гемстед, Н. Й.
ПОХОРОН в понеділок, 29-го січня 1979 р., о год. 8:30 ранку, з того ж
похоронного заведення до церкви св. Володимира в Гемстеді, а відтак на цвин-
тар св. Карла у Фармінгдейл, Н. Й.

Горем прибіти:

син — РОМАН з дружиною РЕДЖІНОЮ та дітьми ДЖАНОМ,
ЛЬОРЕЙНОЮ, ХРИСТОФОРІМ, СТЕФАНІМ
І ГРИГОРІЄМ та внучкою КАПІН
дочка — НАДІЯ з мужем ЮРІЄМ ШТОГРИНОМ та дітьми
ІРИНОЮ І ЮРІЄМ мол.

сестри:

ОЛЬГА СТЕЦЬКА
СТЕФАНІЯ ГАВРОНСЬКА з чоловіком ІВАНІМ у Львові
тета — МИХАЙЛИНА ДОНИШ в Польщі

сестринки:

МИХАЙЛО СТЕЦЬКИЙ з дружиною РОЗОЮ, донькою
ХРИСТИНОЮ
БОГДАН ГАВРОНСЬКИЙ з дружиною ВІТЕЮ у Львові

кузини:

ФЕРДИНАНД ДЕРИК з родиною в Польщі
ОСИП, МИХАЙЛО І РОМАН ДОНИШ
з родинами в Польщі

Ближче і далше Родина в ЗСА і Європі

Замість квітів на саїжу могилу
Дорогої і Незабутньої Приятельки
бл. п. Олени Бемко

10.00 дол. на сиротинцю у Бразилії

складає

Михайлина МОСОРА

Родині Покійної висловлюємо глибоке співчуття.

Увага! ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ Увага!
Можна вже замовляти в книгарському відділі
при „Свободі“

НА ЛЮДСЬКИХ ОЗЕРАХ

Поезії

ВОЛОДИМИРА ДЕМУС

88 сторінок. Ціна \$2.50 з пересилкою.
Мешканців стеїту Нью Джерзі зоб'язує
5% стеїтового податку.

"СВОБОДА" BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО“
І
УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО „СМОЛОСКИП“ ім. В. СИМОНЕНКА
Маємо шану запросити українську громаду наЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР
МИКОЛИ РУДЕНКА

з нагоди появи великої збірки його самвидавних поезій

ПРОЗІРІННЯ

Вечір відбудеться в СУБОТУ, 10 ЛЮТОГО 1979 р. о год. 6:00 вечора
в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ, 2 Е. 79-та вул., Нью Йорк, Н. Й. Вступ — 4.00 дол. від особи

В ПРОГРАМІ ВЕЧОРА:

Спогади про Миколу Руденка — НАДІЇ СВИТЛИЧНОЇ і ВІКТОРА БОРОВСЬКОГО
Доповідь ОСТАПА ГАРНАВСЬКОГО — „Микола Руденко — Паскаль доби соцреалізму“
Читання поезій М. Руденка — Студія Мистецького Слова ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ
Висвітлення прозірок з життя М. Руденка
Після закінчення Вечора — перекуска.Перед і після закінчення Вечора можна буде оглянути виставку оригінальних документів київської
Української Гельсінської Групи, яку влаштує В-во „Смолооскип“.Субота, 10 лютого 1979 р., год. 8:30 веч.
Статлер Гілтон Готель, Нью Йорк, Н. Й.
7-ма Авеню і 33-тя вул., Террас Боллрум, І. поверх
Оркестра Б. Гіряка

Аранжери: Євгенія Кузьмович і Богдан Гаргай

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ — влаштує

БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК СУМ-Америки

Зголошення дебютанток у місцевих Осе-
редках або в Крайовій Управі СУМ-Амери-
ки в Нью Йорку. — Тел. (212) 477-3084.До дебюту на Баль Дебютанток СУМ-Америки прий-
мається вся Українська Молодь східних стеїтів Америки.В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, СИНА І БРАТА

бл. п. д-ра мед.

ІГОРЯ ЦИМБАЛІСТОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в середу, 7 лютого 1979 р., о год. 9 ранку
в катедрі св. князя Володимирі
в Чикаго, 2250 Вест Кортез вул.Про молитви за спокій Душі Покійного просять
дружина — ЗІРКА ЦИМБАЛІСТА
зі Синами і РодиноюДілимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями
і Знайомими, що в п'ятницю, 19 січня 1979 р.
відійшов від нас у Вічність

бл. п.

Мгр. ТЕОФІЛЬ Н.
РУДЕНСЬКИЙ

народжений в Пітині 1907 р.

ПОХОРОННІ обряди відбулися в суботу, 20 січня
1979 р. в Ст. Кетеренс, Онт. Канада з УКЦеркви св. Ма-
рії.

У глибокому смутку:

дружина — ОЛЬГА з ОНИЩУКІВ
дочки — ТАНА з мужем КОРНЕЛЕМ МАК НІЛ
ДОЗЯсин — ІГОР з дружиною МИРОСЕЮ
брат — ІГОР з дружиною ОРИСЕЮ
сестринка — ВЛОДЗЯ ПРОКОПЕЦЬ з мужем
д-ром ВАДИМОМ і доні: СОНЯ, АНЯ,
ЛЕСЯбратанка — ДАДА КОРЛЯТОВИЧ з мужем
ВОЛОДИМИРОМ і діти: МАРКО, ОРИСЯ,
МИКОЛАбратанка — ЛЕСЯ БІГУН з мужем АНДРІЄМ
і діти: ЛІДА АНДРІЙКО, УЛЯСЯшвагер — ЯРОСЛАВ ОНИЩУК з дружиною
ДАРІЄЮ і синами: БОГДАН з дружиною
ТАНЕЮ та діти: МОТРИ І ТАМАРА, ЮРІЙ
з дружиною ОРИСЕЮшвагер — ЄВГЕН ОНИЩУК з дружиною
МАРГАРЕТОЮ та син і дочка
РОМАН з дітьми МАРКОМ І ЗЕНКОМ
ІРЕНА зі сном МИХАСЕМсвати — БОГДАН І АННА КОСТИВ
Ближче і далше Родина в Канаді, ЗСА та в
Україні.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього дня 25-го березня 1978 р.
відійшла у Вічність наша Найдорожча Тета

бл. п.

ОЛЕНА

ГОЛІЦИНСЬКА-БРИЛИНСЬКА

артистка українських театрів

Цією дорогою складаємо щирі подяку всім, хто
добрим словом чи чином допоміг в часі недути і
тим, що віддали їй останню прислугу після смерті.
Дякуємо Всечеснішим Отцям: о. М. Кучмикові
ЧНІ, парохів церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку за
відслуження похоронних відправ, та супровід
Покійної на цвинтар св. Духа в Істоні, де разом із та-
мошнім священиком о. Батчо довершено
похоронного обряду. Бажанням Покійної було
спочити на віки біля її бл. п. чоловіка інж. Євгена
Брилинського, в Істоні.Особлива подяка нашим лікарям: д-р Степанові
Ворохові за першу поміч і викликання амбулансу з
його лікарської канцелярії, д-р Маркові
Олесницькому за лікарсько-приятельську
безкорисну опіку і рятівання хворої.Дякуємо диригентів п. Михайлові Добовшіві і
чоловічому хорів за відспівання панахиди. Щире
спасибі д-р С. Ворохові за зворушливу промову,
також інж. І. Кравчукові за теплі прощальні слова.Щире спасибі нашим Дорогим Друзям: Г. ІВ. Мати-
шам, Г. Клим, І. Кононів, Ф. Луцишинів, що в
першій хвилині нашого горя подали нам руку поміч,
поради і розради.Всій великій родині п-ва Олесницьких, наша най-
сердечніша подяка.Дуже дякуємо Приятелям Покійної і нашим:
Родині п-ва Венків, Дацьківських і Кузівих, зокрема за
прощальну промову бл. п. Богдана Дацьківського на
трині в УНДомі в Ірвінгтоні.Велике спасибі укр. акторам з Філадельфії за
участя в похоронах. Голові ОМУС-у В. Шашаровско-
му за прощальне слово над могилою, акт. Лізі Чепіль
за влаштування другої поминальної трапези в
своєму домі.Дякуємо всім, що вшанували пам'яті Покійної
участю в похоронних відправах, тим, що несли
домовину, тим, що жертвували на поминальні св.
Пітурії, на квіти і добродійні цілі.Дякуємо за вислови співчуття телефонами і лис-
тами.Особливо глибока подяка нашому Дорогому реж.
Йосипові Гірякові за „Китицю споминів на могилу“
— надруковану в „Свободі“.Усім, Усім наше велике спасибі.
Хай Всевишній нагородить Вас своїми благами.
Сестринка ВАЛЯ КАЛІН-МАГМЕТ
з чоловіком СТЕПАНІМ

ПРАЦЯ З ІСТОРІЇ РЕВОЛЮЦІЇ...

(Закінчення зі стор. 2)

пресу також на фронтах: „Окопна Правда” й інші.

Френкін показує документально політичну безпомічність російських консервативних груп, які хотіли відновити дисципліну в армії і далі вести війну способом військової диктатури на чолі з генералом Корніловим. Спроба перевороту в серпні 1917 року закінчилася катастрофою. Участь більшовицької партії у відсічі Корнілову, „легалізувала” партію Леніна і надала ще більшого розмаху більшовицькій пропаганді.

Френкін описує спроби неросійських народів Росії створити свої автономні уряди і власне військо. Він пише про Центральну Українську Раді, укріплення військових частин та показує ворожість російських партій до національних рухів і зокрема до виділення воєніз — не-росіян і російської армії.

Френкін звертає увагу на те, що в Україні стояли ті самі проблеми, які були і в Росії: справа миру і землі. Він цитує слова провідників Центральної Ради про необхідність замирення і негайної земельної реформи. Однак, Центральна Рада не могла рішитися на сепаратний мир з Центральною державою в 1917 році: в Україні стояло російське військо і неминуче роздавило б „українських сепаратистів”. Українізовані частини були розкидані по неоглядних просторах імперії.

Земельну реформу гальмували в самій Центральній Раді представники російських і жидівських пар-

рій, що хотіли ждати до скликання Установчої Ради. Це дало ґрунт для більшовицької агітації й пропаганди.

Френкін стверджує, що руйна армія дала можливість більшовикам захопити владу. Але в переговорах з центральними державами, що почалися в грудні 1917 року в Бересті, німецькі й австро-угорські дипломати поставили урядові Леніна важкі умови миру. Тепер цей уряд скаменується і хотів протиставити імперіалізму Центральних держав збройною силою. Однак, то була фантастична надія. Військо розбіглося, не хотіло воювати. Сам Ленін заявив на засіданні ЦК своєї партії 11-го січня 1918 року, що німці могли б „взяти Ревель і Петроград голими руками”. Тому Ленін сказав: „Для революційної війни потрібна армія. Її немає. Значить треба прийняти умови” (поставлені Центральними державами). Френкін пише, що Ленін і його партія жали те, що посягли: зруйнувати армію, покласти в залежність від імперіалістів Центральних держав. Підписавши мир в Союзі з Центральними державами в 1918 році в Бересті, німці „спасли” російський режим, дали йому передиху і охоронили від загального селянського повстання.

Праця проф. Френкіна — цінне джерело документального знання про події 1917-1918 років, що створили ґрунт для комуністичної диктатури. Нідолі дослідник цієї доби не може обминути цієї книги.

В Елленвіллі відбувся III

Ідеологічно-вишкільний табір СУМ-ТУСМ

Елленвілл, Н. Й. (Ц.У. СУМ). — Заходами Крайової Управи Спілки Української Молоді в Америці і Крайової Управи ТУСМ-у тут на оселі СУМ Америки від 26-го до 1-го січня відбувся семінар ідеологічно-вишкільного напрямку. Відповідно розголошення в українському часописі „Свобода” і в англомовному „Юкрейніан Віклі” притягнуло на табір переважно студентів-сумських, пластунів, тусмівців і інших, що в цей час могли звільнитися від своїх обов'язків. Число таборовників не було меншим від числа попередніх таборів і сягало до 25 учасників.

Провідником семінару був друг мр О. Рожка. Ідеологічно-програмовим референтом — друг Роман Зварич. У команді табору фігурували рівнож друзі Ігор Зварич і Андрій Прятка — відповідальні за дисципліну учасників семінару.

Вишкільну інтенсивну програму виповнили досвідчені інструктори і самі учасники семінару, студенти. Наступною тематикою: „Історія українського націоналізму: історіософічний розгляд від княжої доби до 50-х років нашого століття” (д-р П. Мірчук) — 10 годин;

„Донцов — ідеолог українського чинного націоналізму” (д-р Анатолій Бедрий) — 2 години;

„Микола Міхновський — великий учень Тараса Шевченка” (д-р Анатолій Бедрий) — 2 години;

„Степан Бандера — символ національно-визвольної боротьби України” (Анатолій Бедрий) — 1 година;

„Розвиток української політичної думки впродовж XIX століття” (Осип Рожка) — 5 годин;

„Політична термінологія” (Роман Зварич) — 2 години;

„Концепція революції у модерній публіцистці” (Роман Зварич) — 2 години;

„Концепція української національної революції в творах українських модерних ідеологів” (Роман Зварич) — 3 години;

„Значення УПА в українській визвольній боротьбі” (Іж. Б. Мак) — 1 година;

„Аналіз сучасного руху спротиву на Україні у документах і літературі” (д-р Аскольд Лозинський) — 2 години;

„Українська визвольна проблематика на світовому форумі” (мр Борис Потапенко) — 2 години;

„Перелазський договір 1654 року, як вияв російського імперіалізму” (Андрій Прятка) — двогодинний семінар та

„Ідеологічні підстави сучасної більшовицької загартівницької політики” (Ігор Зварич) — двогодинний семінар.

Разом відбулося 37 годин лекцій, що їх присутні вислухали з зацікавленням. На семінар завітав голова ЦУ СУМ мр Е. Гановський, який в короткому слові окреслив значення вишкільних семінарів. Піднесення ідеологічно-політичного рівня української сумської і студентської молоді і раціональне поглиблення національної гордості є пріоритетними до української Нації — було основним завданням цього, вишкільно-ідеологічного, семінару.

Крім викладів учасники мали ще досить часу піти з колядою у перший вечір свого приїзду. Невідомою частинною настрою семінару було прикрашення ялинки і співання колядок, а ввечері на снігу присвячена 50-літтю створення ОУН, 20-літтю героїчної смерті Провідника ОУН Степана Бандери, як і вшанування пам'яті Керівні Білосіри Данилишина, творить незвичайний вишкільний. Учасники семінару скористали також з нагоди, щоб насолодитися їздою на лещатах у недалекому віддаленому лещатарському центрі.

Завдяки Зарядові Оселі СУМ Америки в Елленвіллі, при добрій опіці Господаря Оселі друга Івана Віваря і лбайливій опіці господині кухні п-ї Паньків, харчування було відповідним.

Рівень ідеологічно-вишкільного семінару був високий, вимагав інтенсивної уваги учасників, а крім того, витворив дружність поміж сумськими, пластунами і тусмівцями, які взяли участь у цьому вишколі. Учасники семінару розуміли вартість самодисципліни у гуртовому житті, як і потребу часом пожертвувати власними інтересами для загального добра. І не був це один успіх цього вишкільно-ідеологічного семінару.

3 колядою у Митрополита

Із колядою у Митрополита, стоять (зліва): В. Вереш, Р. Голіят, Ю. Ревай, с. п. Митрополит Іосиф, П. Голіят, В. Душин, Наталка Андрусів і Петро Андрусів.

Дня 23-го грудня 1978-го року приїздили св. п. Митрополита Іосифа М. Шмонюка приїхали до Філадельфії з Нью-Йорку, щоб побажати своєму Митрополитові веселих і щасливих свят — Різдва Христового.

Пані Наталка Андрусів приготувала святкову вечерю і коли вони заїхали коло 5-ої год. вечора до митрополітичного канцелярії, їх привітав секретар о. Андрій Бончак.

Вквортці приїхав Митрополит, який був на зустрічі з представниками організації УККА у Філадельфії, і привітав їх з колядниками запросив усіх до своєї каплиці, де всі разом провели молитву, а відтак засіли за спільний стіл до передсвяткового вечері.

Після вечері Владика Шмонюк оповідав про своє перебування у Римі, про конференцію єпископів УКЦеркви, що її скликав Патріарх УКЦеркви Іосиф Сліпий, і авеніцію єпископів у Папи Івана Павла II, про намісний план святкування хрищення України, участь в якому повинні взяти всі наші церковні і світські організації.

В ході дискусії, колиш-

Роман С. Голіят

ПРИНЦИПІАЛЬНІ...

(Закінчення зі стор. 2)

ротьби на внутрішньо-еміграційний фронт, політична еміграція на два ворожі собі ніби „принципальні” табори. І це повинні брати до уваги ті всі, хто з легкої руки зводять завзяту бій за чистоту нашої незалежницької ідеї й затаворують опортуністами, капітулянтами, трохи чи не зрадниками інших українських патріотів, які мають відмінні погляди щодо тактики боротьби.

ЗАВЖДИ НЕЗЛАМНИЙ

(Закінчення зі стор. 2)

надіючись, що йому згодом пошастить переїхати до рідного сина в Празі, про що він і писав до Косігіна.

На жаль, ці його старання вийшли до сина не увінчалися успіхом, а його лист залишився без відповіді; його приборкувачі почали тепер діяти ще більше рафінованими методами фізичного і психічного тиску. Його переписка з приятелями закордоном, яка і до того часу зазнавала перебоїв, від половини 1977 року була майже зовсім заблокована; листи писані закордон не доходили до адресата, а листи вислані до нього почали „пропадати”, навіть якщо були надавані порученню поштою зі зворотним підтвердженням відбору.

Двокрітні намагання вислати д-ру Горбовому т. зв. „визов” — запрошення приїхати до ЗСА, зроблені його двоюрідним братом, скінчилися неуспіхом тільки тому, що ці обидва поручення листи з документами безслідно „пропали”; не зважаючи на формальні поштові реквізити, „визовів” д-ру Горбовому не доручено. Обов'язуючи в усьому культурному світі засади свободного листування, яким втілюються навіть найбільш злочинні, для д-ра Горбового, що відбув 25-річне ув'язнення і живе „на волі”, перестали існувати.

В Канаді та в ЗСА почали ширитися дезінформаційні чутки, що, мовляв, д-р Горбовий „помер”, а в Долині знайшлися аморальні типи, які почали поширювати несамолюбні наклепи і робити брехливі доноси на нього, будучи би він влаштує „конспіративні сходини і сектантські обряди...”

Очевидно, ця „поштова блокада” і ширення дезінформаційних сплітоток доводять, що це добре зорекстровано кампанією з метою впливати психічно на цю надзвичайно стійку і шляхетну людину, щоб її захитати нервово.

В таких несамолюбних обставинах життя „на волі” дня 4-го квітня 1978 року в д-ра Горбового стався вилів крові в голову. На шість, кров пішла носовим каналом у усну яму, а звідтіля дещо в умивальницю, трохи в рушник і зокрема в шлукот. Завдяки своєчасній допомозі шляхетної господині, в якій д-р Горбовий живе, котра негайно приклала доброго фельдшера, а згодом і лікаря, цей нещасливий випадок не залишив поганих наслідків крім загального ослаблення; якщо б кров пішла до мозку вислід міг бути фатальний. Ласкавий Господь зберіг життя цього, майже 80-літнього, „патріарха нескорених”, що в умовах беззастановного цькування і переслідування виявив подивугідну стійкість, принципність і вірність національній ідеї.

Офіціоз ВАКЛ...

(Закінчення зі стор. 1)

бернатора А. С. Джамджу-ма (Сауді-Арабія) про „Методи стримання комуністичної експансії”, д-ра Ку Ченг-канга, почесного голови ВАКЛ про „З'єднання сил в антикомуністичній боротьбі”.

Окремі студійні праці зачитані на Конференції на теми: „Іслам і комунізм” — Гішама Сагкі, „Ситуація після заборони військ ЗСА з Кореї” — ген. Гонкон Лі з Кореї, „Сучасне становище на китайському суходолі” творять окремий розділ в журналі.

У рубриці звідомлень з поодиноких районів там є крім звідомлення АБН, також з Азії (АПАКЛ), лат. Америки (КАЛ), Близького Сходу, Африки, Зах. Європи, молоді ВАКЛ (ВА-ЯКЛ), теж є звідомлення з праці і боротьби поодиноких членів (націй).

Голова ВАКЛ — проф. д-р Роджер Пірзон (ЗСА) — пише про „Збереження єдності у боротьбі за національну свободу проти комуністичної агресії”. Генерал Дж. К. Сінглюб, кол. шеф штабу військ ОН в

Кореї, звільнений през. Дж. Картером з того посту за те, що не годився з політикою заборони американських військ з Кореї, пише про „Найгірше рішення”, маючи на увазі політику Білого Дому супроти Кореї. Генерал Дж. В. Вессей (ЗСА) з'ясує необхідність американської підтримки для безпеки Кореї. Президент Сенегалу Леопольд Седар Сенгору вказує в інтерв'ю на те, що „комуністи можуть опанувати Африку”.

В оприлюдненому „Кінцевому комуністичному Заявленні Конференції ВАКЛ” є окремий розділ про підтримку визвольної боротьби за незалежність України, Грузії, Литви, Білорусії, Болгарії, Словаччини, Хорватії й інших поневолених націй. Серед численних фотознімків делегацій є світлина Капелі українських бандуристів і балету СУМ, які виступали під час бенкету ВАКЛ у Вашингтоні. Булетень ВАКЛ є поширений в 75 країнах і серед низки міжнародних організацій, які є його членами.

Створено апарат проти доброякісних пухлин

Київ. — У газеті „Молодь України” поміщена вістка про те, що київські інженери і медики створили апарат під назвою „Ін-ій для видалення доброякісних пухлин — так званих ангіом (жилняків)”. Цей пристрій застосовано в спеціалізованій клінічній Київській дитячій лікарні, в якій цього року викувано понад 200 дітей з такими захворюваннями.

Пухлини в дітей, дуже часто бувають вроджені, завдавали чимало клопоту педіатрам і батькам, — як заявив М. Новак, лікар хірургічного відділу згаданої лікарні, — „бо усували їх

традиційними хірургічними методами, які не гарантували від різного роду ускладнень, зокрема при операціях обличчя.

Новий апарат сприяє успішному розв'язанню подібних ускладнень, який лікує за допомогою холоду. Лише потрібно два-три цикли „заморожування-відтавання” — і ангіома видалена. На місці лишається, — заявляє лікар, — лише пляма, пізніше заростає молодого шкірою.

Апарат „Ін-ій” простий і компактний, до якого прикріплюється „змінні наконечники і холодопроводи”.

Олбанська округа...

(Закінчення зі стор. 1)

всіх українців у вільному світі. Коли інші еміграції, як ірландська, польська, чеська, жидівська причинилися у великій мірі до створення своїх незалежних держав, то цей великий обов'язок мають українські поселенці в цілому світі, приєднуючи приятелів України, що підтримують у успішній часі визвольну боротьбу українського народу.

Скрипковим сольо відіграв усень української школи св. Петра й Павла в Коговзі, Г. Терепенко. Сумівка з Амстердама, Дана Наугольська продекларувала поему „22-го Січня”. В. Кошикар прочитав історичну доповідь англійською мовою про боротьбу українського народу за власну державність. Церковний мішаний хор у Ватервілі під керівництвом Я. Кушніра, проспівав „Вкраїно Мати” і „Геть вороги з України”. Голова Відділу УККА у Ватервілі М. Філь подякував усім виконавцям і гостям.

Відвідуванням українського національного гімну закінчено з вдалою академією, виконану молодими поколіннями, що хоча народжені поза Україною, але є в духовній єдності з Україною. Хоч падав зливний дощ і було небезпечно їхати автомобілем із загомою, то наше громадянство майже заповнило залу, не зважаючи на несприятливу погоду.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

Н.Д. Т-во УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ повідомляє, що ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

за ред. Я. Рудницького і К. Церковника, близько 65000 слів, 800 ст. друку, тверда обкла, в полотно, ціна \$18.00 плюс porto (в Канаді \$20.00) пошт. перек. в ам. дол. можна набувати за попередньою ПОЖЕРТВОЮ ПЕРЕПЛАТОЮ \$12.00 (в Канаді — \$14.00) плюс porto до 15-го лист. 79 р. СЛОВНИК вийде з друку в перших місяцях 79 р. Чез. втрати на „СЛОВНИКОВІ СІМОНІВІ” НДТУТ не буде розсилати „Пряв. Слов.” на відомі адреси без замовлень. Замовлення і пожертви слати на адресу: RESEARCH SOCIETY FOR UKRAINIAN TERMINOLOGY, INC. c/o N. Hawrylko, Attorney at Law 34 East 7th Street, New York, N.Y. 10003

ТЕНГ РОЗПОЧАВ...

(Закінчення зі стор. 1)

Аналітики передбачають, що Тенг і члени уряду ЗСА не тільки обговорюватимуть китайсько-американські проблеми, але теж такі питання, як новий договір між ЗСА і СССР щодо обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), збройний конфлікт між Камбоджею та В'єтнамом, можливість злігнення відносин між Північною та Південною Кореєю та інші міжнародні справи.

Наради президента Картера і членів його уряду з Тенгом заплановані на понеділок і вівторок, а крім того китайський лідер у вівторок має зустрітись з членами обох Палат Конгресу. Як відомо, багато законодавців з обох політичних партій, і не тільки консерватисти, але і ряд лібералів, закликають Пе-

кін „формально заповнити, що не вживатиме збройної сили, щоб прилучити Тайван (Націоналістичний Китай) до материка. Деякі члени Конгресу вимагають, щоб уряд президента Картера такі відновив повні дипломатичні зв'язки з Тайваном, а ще інші гостро критикують Президента за встановлення зв'язків з Пекіном.

З Тенгом до ЗСА прибула його дружина, Чо Лін, як теж біля 20 дорадників і спеціалістів з різних ділянок.

Напередодні прибуття Тенга президент Картер кількакратно підкреслював, що нормалізація відносин між Вашингтоном і Пекіном не означає, що ЗСА старатимуться використувати ці нові зв'язки проти Советського Союзу.

Юньйори „Тризуба” — чемпіони сімкового турніру

Бетлегем Па. — У суботу, 13-го січня 1979 року відбувся цілоденний сімковий турнір копаного м'яча тут у великій закритій залі Лігаві університету.

В турнірі взяли участь 10 дружин із таких околиць, як: Аллентаун, Бетлегем, Гаррісбург, Філадельфія та інші. Не зважаючи на жакливу погоду, прибули всі дружини.

Турнір відбувався системою кожної з кожним у своїй групі (дві групи по п'ять дружин), з тим що перші дві дружини з кожної групи входять до плей-офу. „Тризуб” здобув друге місце в своїй групі, закардікувавши себе до дальшої розграти. В перших змаганнях плей-офу „Тризуб” зустрівся із першомою другою групою „Шімаун” з Бетлегему і по тяжкій грі виграв 1:0, тим увійшовши до фіналу. Фінал відбувся між „Три-

зубом” і „Ерцгеріге” з околиці Філадельфії, яка завдала „Тризубові” єдину прогру у групових грах.

Тим разом Юньйори „Тризуба” перемогли 3:0, здобувачи чемпіонату і велику чашу турніру. Пізніше вночі (по 16-годинним діні) втомлена, але непереможна дружина Юньйорів „Тризуба” повернулася додому.

Голі для „Тризуба” здобули: 1. Герман — 3, 1. Хромьяк — 2, С. Греглевський — 2, Д. Кульчицький — 1, Ю. Миколайчук — 1.

Склад дружини Юньйорів „Тризуба” — С. Лоза, В. Малиновський, 1. Хромьяк, Т. Козак, Ю. Миколайчук, Д. Кульчицький, 1. Герман, С. Греглевський, Р. Яринович, С. Коваль, М. Форостяк, В. Вілкісен, Л. Ферера.

Управителі і тренери: С. Кундервич, М. Хромьяк, Я. Козак.

Д-ра М. Шляхтиченка похоронено в Бавнд Бруку

Похоронні обряди д-ра Михайла Шляхтиченка, колишнього доволітного секретаря Українського Вільного Університету до воєнної, пражської доби, який помер 2-го грудня 1978 року в Нью-Йорку в Пелгамі шпиталі на Бронксі, розпочалося панакходою, яку 22-го грудня відправив парох катедр св. Володимира в Нью-Йорку о. пресв. Володимир Базилевський в похоронному заведенні Кука в Бронксі. Після панакходи о. парох попрощав Покійного, як зразкового воєнка і старшини армії від народженої Української Народної Республіки, а згодом як співробітника еміграційного українського університету, який виховує нові покоління свідомих українців, озброєних науковим знанням. Після цього д-р Ярослав Падох, голова НТШ подав життєпис Покійного, оснований на автобіографії, яку він одержав від нього недовго перед смертю д-ра Шляхтиченка, попрощавши також від Делегатури УВУ в ЗСА та Фондації УВУ. Про життя й заслуги д-ра Шляхтиченка була надрукована 25-го травня 1978 року в „Свободі” стаття д-ра Падоху з нагоди його 85-ліття.

Наступного дня після панакходи тіло Покійного перевезено до Бавнд Бруку, де в церкві св. Андрія о. канцлер Селенина в присутності митрополита української православної церкви Мстислава відправив Службу Божу та похоронив його останки на місцевому цвинтарі. Над відкритою могилкою д-ра Шляхтиченка, д-р Іван Серант попрощав його від його приятелів, зокрема від п. Ірени й Мірона Залучких та п. Юрія Грицюка, які опікувалися Покійним й зай-

нялися влаштуванням похоронів.

HELP WANTED

MOLDMAKERS/TOOLMAKERS! We're Growing!

We specialize in development work for the Automotive and Appliance industries! WE NEED YOU! THE EXPERIENCED MOLDMAKER! Excellent working conditions, full benefits, and good salary based on experience! CALL FOR APPOINTMENT!

INDUSTRIAL DEVICES
7 Hudson St.
Edgewater, NJ
Area Code (201) 224-4700
An Equal Opportunity Employer M/F

HOUSEKEEPING IN GREAT NECK

Cottage available for family; woman for daily housework, man should have outside employment and work on premises one day per week.

Telephone: weekdays (212) 422-0540, weekends & evenings (516) HU 7-1504

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK & ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

191 Avenue "A"

NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 674-8630

Директор ІОСІФ

СЕНКОВСЬКИЙ

Завідуючий владштування похоронів в каплицях, льодовниках в кожному районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

ДО ВІНАЙМУ

Ірвінгтон, Н. Дж.

ДО ВІНАЙМУ

З КІМНАТИ

На 3 поверсі, опріант, гаряча вода і газ до варення. Добра і спокійна ділянка, близ. Нар. Дому, добра комунікація. \$150.00. Побажане безлітне подорожжя або самотня особа у середньому або старшому віці. Дзвонити від год. 8 р. — 12 дня або 6-10 веч.

Тел. (201) 374-9732